

Eindverslag der Commissie van Rapporteurs over de ontwerpen van wet nos. 220, 133 en 228.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot verhooging van het
tiende hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienst-
jaar 1918. (Kosten aankoop domeingronden.) (220)

Bij het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp werd, naar aanleiding van de mededeeling in de Memorie van Toelichting, dat de gronden door den Staat kunnen worden aangekocht voor f 45 000, mits de koopprijs uiterlijk op 1 November 1918 wordt betaald, gevraagd of die gelden dan reeds betaald zijn, en zoo neen, voor welken prijs dan thans, nu genoemde datum reeds lang voorbij is, de gronden door den Staat zullen worden aangekocht.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 20sten November 1918.

REEKERS.
FRANSSEN.
VAN BASTEN BATENBURG.
VERHEIJEN.
FOKKER.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot aanvulling en verhooging
van het tiende hoofdstuk der Staatsbegroting voor het
dienstjaar 1918. (Stichting van een gebouw voor het
Bureau voor den Industrieelen Eigendom, met inbegrip
van den Octrooiraad.) (133)

Bij het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp maakten eenige leden de opmerking, dat het beter ware geweest met de stichting van dit gebouw te wachten totdat de prijzen van bouwmaterialen gedaald zouden zijn. Anderen echter waren van oordeel, dat uitstel ongewenscht was, nu reeds verschillende contracten gesloten zijn voor lageren prijs dan thans geldt. Ook waren zij het met den Minister eens, dat uitvoering van dit werk van groot belang is te achten met het oog op bestrijding der werkloosheid.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 20sten November 1918.

REEKERS.
FRANSSEN.
VAN BASTEN BATENBURG.
VERHEIJEN.
FOKKER.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot vaststelling in de
tegenwoordige buitengewone omstandigheden van be-
palingen ter verkrijging van meer plaatsruimte voor
de tenuitvoerlegging van gevangenisstraf, militaire
gevangenisstraf daaronder begrepen, van hechtenis,
van militaire detentie en van voorloopige hechtenis.
(228)

Het afdelingsonderzoek van dit ontwerp van wet heeft de navolgende uitkomsten gehad.

Algemeen was men van gevoelen, dat het noodzakelijk is om in den thans bestaanden noodtoestand te voorzien. In de groote steden bevinden zich honderden op vrije voeten, die in verzekerde bewaring behooren te zijn en een element van onveiligheid vormen. Daarom juichte men de indiening van dit wetsvoorstel toe, niettegenstaande het een belangrijke inbreuk maakt op het geldend strafstelsel. Men sprak daarbij echter het vertrouwen uit, dat zoo spoedig als mogelijk zal zijn, een voorstel van wet als bedoeld in art. 5, tweede lid, zal worden gedaan.

Met verwijzing naar een artikel, voorkomende in n°. 10322 van het *Weekblad van het Recht*, werd de aandacht gevestigd op het voornemen van den Minister, om, met afwijking van de beginselen in onze Strafwetgeving gehuldigd, de classificatie der gevangenen in de Rijkswerkinrichting te Veenhuizen te doen geschieden door den Hoofd-directeur, daarbij voorgelicht door de adviezen der verschillende parketten.

De leden hier aan het woord zouden liever aan eene bijzondere commissie de taak zien opgedragen, om eene schifting tusschen de gevangenen te maken.

Sommigen, die mede van oordeel waren, dat zoo min mogelijk aan ons strafstelsel moest worden gederogeerd, gaven als hun gevoelen te kennen, dat bovenbedoelde Hoofd-directeur met meer kennis van zaken ten deze zou kunnen optreden dan eene commissie.

Anderen vroegen, of de Minister geen algemeene regelen zou kunnen stellen, waarnaar de selectie geschiedt tusschen hen, die naar Veenhuizen worden overgebracht en hen die hunne straf in afzondering zullen ondergaan.

Ter voorkoming van groote uitgaven, wanneer er meer ruimte noodig mocht zijn dan Veenhuizen biedt, werd door enkele leden het denkbeeld geopperd, om de gestraften te brengen naar een of ander eiland. Zware misdadigers zijn het in den regel niet, meestal smokkelaars; en dezen zouden op een eiland, waar zij bovendien met veldarbeid zouden kunnen worden bezig gehouden, zeer goed kunnen worden opgesloten.

Ook werd het denkbeeld geopperd, of de loodsen en barakken die nu ontruimd worden door de geïnterneerde buitenlandsche militairen, niet voor gevangenis kunnen dienen. Gewezen werd op de verblijfplaatsen der geïnterneerde Engelsche militairen te Groningen, die thans ontruimd zijn.

Vastgesteld den 20sten November 1918.

VAN HOLTHE TOT ECHTEN.
HAFFMANS.
DE VOS VAN STEENWIJK.
KAPPEYNE VAN DE COPPELLO.
DOJES.